

ningsrapporter, som giverlandene kræver, fortsat være behov for, at amtskommunens sagsbehandler aflægger besøg hos adoptanterne i en periode efter modtagelsen af barnet.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der ikke fastsættes regler, der tvinger adoptanterne til at modtage opfølgende besøg fra sagsbehandleren. I stedet bør sagsbehandleren og adoptanterne aftale sig frem. Efter Justitsministeriets opfattelse må langt hovedparten af adoptanterne ventes at være indforstået med sådanne opfølgende besøg. Det skyldes bl.a., at forældrene på dette tidspunkt som følge af afskaffelsen af mellemperioden i almindelighed allerede vil have fået forældremyndigheden over barnet, således at besøgene allerede af den grund ikke har karakter af kontrol. Tværtimod må adoptanterne efter Justitsministeriets opfattelse i almindelighed være interesseret i at få besøg af sagsbehandleren eller en sundhedsplejerske efter modtagelsen af barnet, således at de kan få råd og vejledning om pasning af barnet.

13. Indsamling og formidling af viden om adoption

13.1. Adoptionsudvalgets overvejelser

Efter Adoptionsudvalgets opfattelse lider det nuværende system på adoptionsområdet af den svagheit, at viden om adoption ikke samles ét sted, men er spredt over forskellige myndigheder og organer. Udvalget finder, at det er vigtigt, at der er en myndighed, der arbejder aktivt på generelt at udvikle adoptionsområdet, både i Danmark og på internationalt plan, og opsamler, bearbejder og formidler viden om international adoption.

Der er således efter udvalgets opfattelse behov for et sted for opsamling, udvikling og forskning inden for adoptionsområdet samt igangsætning af relevante forskningsprojekter i et samarbejde med det nordiske og internationale forskernetværk.

Behovet for viden gør sig ifølge udvalgets opfattelse gældende på en række forskellige områder. Det drejer sig om *børneområdet*, hvor der i dag er stor forskel i vurderingen af oplysningerne om barnet, herunder de lægelige oplysninger. Dernæst drejer det sig om *voksenområdet*, det vil sige i forberedelsen af de kommende adoptanter (fase 2) og i vurderingen af ansøgnernes egnethed (fase 1 og 3). Behovet for viden gør sig endvidere gældende med hensyn til *uddannelse* af medarbejderne i de undersøgende myndigheder og de formidlende organisationer, ikke mindst i forbindelse med rådgivning af ansøgerne, og med hensyn til *regelgrundlaget*, det vil sige de regler, der skal efterleves her i landet og i giverlandene.

Adoptionsudvalget har endvidere peget på behovet for et organ, som har det overordnede ansvar for

at følge den internationale udvikling på adoptionsområdet og for at være i dialog med steder i andre lande, herunder såvel modtager- som afgiverlande, deltage aktivt i internationalt adoptionsarbejde m.v.

Adoptionsudvalget har overvejet, om man til løsning af de nævnte opgaver burde foreslå, at der oprettes et videns- og rådgivningscenter om adoption. I forbindelse med disse overvejelser har repræsentanterne for de formidlende organisationer og for amtskommunerne udarbejdet en model til et sådant center. Modellen er optrykt i *betænkningen* som bilag 8.

Efter indgående drøftelser har et *flertal i udvalget* (alle bortset fra Adoption og Samfunds repræsentant) imidlertid foreslået, at de nævnte opgaver henlægges til Adoptionsnævnet. Til løsning af disse særlige opgaver forudsætter flertallet, at der - enten permanent eller til løsning af særlige opgaver - til nævnet knyttes personer med en særlig viden og erfaring om international adoption og andre relevante forhold. Dette kan enten ske ved, at nævnet i disse sammenhænge har en anden sammensætning, eller at sekretariatet udbygges, herunder eventuelt ved, at der tilknyttes konsulenter. Der henvises til *betænkningen* side 141-143.

Et *mindretal i udvalget* (Adoption og Samfunds repræsentant) er i høj grad enig i behovet for en dynamo på adoptionsområdet til løsning af de opgaver, der er nævnt ovenfor, og en række andre opgaver.

Efter mindretallets opfattelse bør opgaverne imidlertid ikke henlægges til Adoptionsnævnet. Det skyldes bl.a., at behandling af konkrete ankesager ikke bør blandes sammen med evaluering og tilpasning af de gældende regler, og at de kvalifikationskrav, man må stille til medlemmer af ankeinstansen, adskiller sig fra de kvalifikationer, der er behov for til løsning af de nævnte opgaver. Mindretallet foreslår i stedet, at der til løsning af opgaverne oprettes et Adoptionsråd bestående af personer, der gennem deres baggrund er i stand til at opfange og formidle de problemer og udfordringer, der opstår, og er i stand til at opstille relevante løsninger inden for et meget bredt område. Adoptionsrådet skal i den forbindelse kunne sikre accept og forståelse blandt interesse- og brugergrupper for det danske adoptionsystem. Der henvises til *betænkningen* side 145-147.

13.2. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet er enig med Adoptionsudvalget i, at der er behov for centralt at indsamle, bearbejde og formidle viden om adoption. Det skyldes bl.a., at der som beskrevet i *betænkningen* er en række områder, hvor mere viden må antages at kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af adoptionsarbejdet og af behandlingen af adoptionsansøgerne. I